

EEN CRIMINEEL MOOI WEEKEND

Een komedie in vier bedrijven

door

ROB BODEGRAVEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN CRIMINEEL MOOI WEEKEND** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ROB BODEGRAVEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

GERARD VAN LAAR - een midden vijftiger, werkt voor een (te) laag salaris bij de politie en doet daar bureaudienst. Hij zou het liefste in de VUT willen, maar dat kan nog niet. Zijn grootste hobby is voetbal.

ELS VAN LAAR - zijn vrouw. Doet de huishouding en daarnaast hobbiet ze wat in de bejaardenzorg. Zij verzorgt onder andere in het nabijgelegen bejaardenhuis recreatieavonden. Zij is een druk doenerig type met het hart op de juiste plaats. En moeilijke woorden, dat vindt Els maar niets!

KAREL VAN LAAR - zoon, is een eeuwige student en woont nog thuis. Hij is een aardige jongen, maar nogal in zichzelf gekeerd en behoorlijk verlegen.

ANKIE VAN LAAR - dochter, een levenslustig typetje van een jaar of twintig, die na de Havo op het ogenblik stage loopt als medewerkster op het Advocatenkantoor van Ben van Achtersten. Heeft het daar erg naar haar zin, maar zij vindt haar baas wel een beetje een weezinwekkende man.

ADVOCAAT BEN VAN ACHTERSTEN - van het Advocaten- kantoor van Achtersten, Achtersten en Voorsten. Miljonair. Is nogal zelfingenomen. Noemt zichzelf Bernard (spreek uit Bernaar), maar heet gewoon Ben. Een rasechte proleet.

MARLEEN KRIMPER - overbuurvrouw. Woont in een flat aan de overkant op dezelfde verdieping. Heeft altijd verteld dat ze zó bij de familie van Laar naar binnen kan kijken; heeft er echter nooit bij gezegd dat ze daar een verrekijker voor nodig heeft. Ze heeft een sleutel van het huis omdat ze de planten water geeft in de tijd dat Gerard nachtdienst heeft en Els nogal eens in het bejaardenhuis blijft slapen om daar te helpen. Zij is een bekrompen figuur van onbestemde leeftijd; al vele jaren geleden gescheiden. In feite een naargeestig en nieuwsgierig mens, die zich graag mengt in andermans aangelegenheden. Zij is nogal gecharmeerd van Karel.

JEAN BOULANGER - (50) Grootmeester inbreker, een man met stijl. Kan binnen enkele seconden ieder slot open krijgen, of het een autoportier is of de meest beveiligde kluis, niets is veilig voor hem. Hij heet

gewoon Jan Bakker, maar vindt Jean Boulanger meer bij hem passen. Is een echte artiest in z'n vak en een zeer intelligente en beminnelijke, innemende figuur.

PIET PEGELS - alias Piet P. de rijmelaar. De allergrootste vervalser van z'n tijd. Of het nu gaat om een briefje van Fl. 100.-- of om een Pinpas, hij maakt het perfect na in een paar minuten tijd. Hij heeft echter een grote handicap: hij is nogal dom en onhandig. Zijn bijnaam 'de rijmelaar' dankt hij aan het feit, dat hij op iedere zin die hij hoort, een (meestal niet al te fijnzinnig) rijmwoord weet en dat dan ook te berde brengt.

VADER FRANCISCUS - (Frans) is de gevangenis-kapelaan die het gezin van Laar geestelijke begeleiding geeft tijdens het bewuste weekend. Hij is een broer van Els en een zeer zijig type; Gerard is niet zo erg dol op hem.

DECOR:

Het toneel is de huiskamer van een flat, zesde verdieping, in een Nieuwbouwwijk van de jaren zeventig, dus inmiddels wat verouderd. Links is een deur naar de hal en de voordeur. Rechts een deur naar de keuken en de slaapkamers. In de achtergrond een raam met uitzicht naar andere flatgebouwen en van waaruit de bewoners van de flat uitzicht hebben op de ingang van het gebouw. De huiskamer is normaal en eenvoudig ingericht: in de achterwand, voor het raam een eettafel met 4 stoelen, op de voorgrond een zitje met een bank en fauteuil, kast, telefoon, tv enz. Het tv-toestel dient te werken, niet op de normale zenders, maar op een aangesloten videorecorder die van achter het toneel kan worden bediend. Er moet een videoband gemaakt worden met een drietal scènes, die een rol spelen in het stuk. Over de videoband hieronder meer. In de kamer moeten een aantal schemerlampjes zijn, die kunnen branden in het derde bedrijf, wanneer het nacht is. De gehele aankleding van het decor is verder "burgerlijk" te noemen.

De Videoband.

Deze moet vooraf gemaakt worden en dient achtereenvolgens de volgende scènes te bevatten:

1. Studio Sport met een willekeurig voetbalverslag - ongeveer 7 minuten.
2. Zelf maken: Een omroepster die een programma-aankondiging doet; de tekst staat in het stuk.
3. Een video-opname van de trekking van de Staatsloterij, waarin een prijs van (bijvoorbeeld) twee miljoen wordt getrokken. Het gaat er om dat u de winnende cijfers/letters weet, omdat die in de tekst voor komen. De opname van de trekking wordt gebruikt in het laatste bedrijf.

EERSTE BEDRIJF: Vrijdag ± 18.00 uur

TWEEDE BEDRIJF: Zaterdag ± 11.00 uur

DERDE BEDRIJF: Zondag ± 00.15 uur

VIERDE BEDRIJF: Zondag ± 18.45 uur

EERSTE BEDRIJF

Gerard, Karel en Ankie zitten aan tafel. Er is gegeten en op de tafel staan de borden en schalen. Gerard heeft zijn politie-uniform nog aan, maar is duidelijk vrij; stropdas los, pet achter op zijn hoofd. Karel heeft een stapel leerboeken naast zijn bord en kijkt daar doorlopend in.

GERARD: Karel, haal in vredesnaam eens even je neus uit die boeken en doe net alsof je belangstelling hebt voor ons, voor het eten bijvoorbeeld. Je moeder heeft toch maar weer een hele tijd in de keuken gestaan en een prima maaltijd op tafel getoverd. Doe dan in ieder geval net alsof je dat waardeert.

KAREL: (*kijkt niet op uit zijn boek*) Hm?

GERARD: Wat hm?

KAREL: (*automatisch*) Wat zegt u, vader?

ANKIE: Hè toe, Karel. Je kan toch de hele avond nog leren? Kan je nu niet even aandacht hebben voor het eten en voor ons?

KAREL: Hm?

GERARD: Karel!

KAREL: (*kijkt op*) Wat is er, vader?

GERARD: Zowel je zus als ik hebben inmiddels iets tegen je gezegd, maar het lijkt net alsof je ons niet hoort.

KAREL: Oh, jawel. Ik hoor jullie best.

ANKIE: Heb je eigenlijk wel gemerkt dat je gegeten hebt?

KAREL: Gegeten? Ik geloof het wel, ja. Worteltjes met een visstick, ja toch?

ANKIE: Dat was gisteren.

KAREL: Oh, nou ja, dat vind ik ook best. (*kijkt de tafel rond*) Oh, ik zie het al, we hebben boerenkool gegeten, met een stuk rookworst.

ANKIE: Knappe jongen! Waarom ben je zo afwezig, Karel?

KAREL: Ik moet leren, zus. Maandag heb ik een uiterst belangrijk tentamen M.E. Bouw en daar ben ik nog lang niet klaar voor.

GERARD: M.E. Bouw? Ik dacht dat jij tegenwoordig Kunstgeschiedenis studeerde?

KAREL: Dat doe ik ook, vader.

GERARD: Wat heeft dat dan met de Mobiele Eenheid te maken?

KAREL: Met de Mobiele eenheid? Niets! Echt helemaal niets.

ANKIE: Doe toch niet zo afwezig, Karel. Waarom zeg je dan dat je een tentamen M.E hebt?

KAREL: M.E. betekent Middeleeuwen, zus. En ik heb ook niet gezegd dat ik een tentamen M.E. heb, maar een tentamen M.E. Bouw. Ik heb maandag dus een tentamen over de bouwkunde van de Middeleeuwen, snap je? En laat mij nu alsjeblieft met rust, wil je? (*pakt*

weer een boek)

ELS: (*op rechts met een pak vla en een potje appelcompôte in haar handen*) Zo, daar ben ik weer. Wie wil er een toetje? Ik heb een lekker pak vanillevla met appelcomplot gekocht. Jij Karel? Geef je bord maar eens even aan.

KAREL: Hm.

GERARD: Kom, geef je moeder nu eens antwoord, jongen!

ANKIE: Wat doet u kortaangebonden, vader. U weet toch dat Karel's gedachten gewoon ergens anders zitten? Bij de M.E.?

GERARD: (*kortaangebonden*) Ik ben helemaal niet kortaangebonden!

ELS: (*verwijtend*) Het is mij ook opgevallen dat je kortaangebonden bent, Gerard, je doet zo opgevoelen. Is er soms iets aan de hand? Jij vla met appelcomplot, Ankie?

GERARD: Nee, er is niets! Er is helemaal niets, horen jullie? Helemaal niets, althans niets bijzonders en zeker niet iets waarom ik kortaangebonden zou moeten zijn.

ANKIE: Ik wil geen vla, moeder. Daar word ik veel te dik van.

ELS: Hè toe, Ankie. Ik heb toch niet voor niets die appelcomplot gekocht? Jij dan Gerard? Lekker vanillevla?

GERARD: (*zucht*) Nee, ik heb ook geen trek in vla. Ik ga lekker een sigaretje roken, daar heb ik meer trek in dan in vla. (*steekt een sigaret op*)

ELS: Wil er dan niemand een beetje vla toe met complot? 't Is toch zonde.

ANKIE: Misschien neem ik vanavond, als ik thuiskom wel een bordje vla.

ELS: Vanavond als je thuiskomt? Ga je dan nog weg?

ANKIE: Ik heb u toch verteld dat ik deze hele week 's avonds moet overwerken, moeder? Meneer Bernard komt mij straks halen.

GERARD: (*vliegt op*) Wat? Komt die rare snoeshaan echt hier om jou te halen? Moet dat nou?

ELS: (*sussend*) Hè toe, Gerard. Je moet niet zo over hem praten, die man is nu eenmaal Ankie's baas en zo onsympathetisch is hij nu ook weer niet.

GERARD: Dat kan wel zijn, maar die rare kerel hoeft hier toch niet binnen te komen, met al zijn poeha. Ik kan die vent niet uitstaan met zijn kapesones.

ANKIE: Ach vader, hij valt best mee. Ik geef toe dat hij het wel een beetje hoog in zijn bol heeft, maar ik heb daar echt heel leuk werk op zijn advocatenkantoor.

GERARD: Dat kan wel zijn, maar ik vind die baas van jou gewoon een Jan Lul.

ANKIE: (*verwijtend*) Vader!! Ik wil niet dat u zo over Meneer Bernard

praat. (*Karel schiet achter zijn boek in de lach*)

ELS: En ik wil niet dat je dergelijke woorden gebruikt waar de kinderen bij zijn, Gerard.

GERARD: Alsof de kinderen dergelijke woorden niet kennen. Hoe moet ik die kerel dan noemen?

ANKIE: U zegt gewoon Meneer Bernard, vader. En als u dat niet wilt, dan noemt u hem maar bij zijn achternaam.

KAREL: (*kijkt op uit zijn boek en giechelt*) Dat is nog erger. Hoe heet hij ook al weer, Ankie? Bips toch? Of kont?

ANKIE: (*kwaad*) Jullie moeten ophouden zo over Meneer Bernard van Achtersten te praten. Ik wil het niet hebben. Hij is misschien wel een beetje eigenaardig, maar ik heb het heel erg naar mijn zin op zijn kantoor. En dat hij van zijn achternaam van Achtersten heet, daar kan hij toch niets aan doen?

ELS: Ik ben het helemaal met Ankie eens, jullie moeten ophouden. Het is Ankie's directoire en jullie moeten niet zo over hem praten. (*alle drie kijken zij Els verbaasd aan*)

ANKIE, GERARD, KAREL: Directoire???

GERARD: Je bedoelt waarschijnlijk directeur. Maar toch vind ik het een enorme Jan Lul...

ELS: (*streng*) Ophouden Gerard!! En of die man directeur of directoire is, kan mij niets schelen, ik weet al die moeilijke woorden niet zo goed. Ik wil in ieder geval dat je niet meer zo over hem praat.

KAREL: Komt hij jou echt halen, Ank? Leuk! (*staat op, loopt naar de deur, doet deze open en komt heel aanstellerig bewegend weer binnen*) Goedenavond familie, mijn naam is Lulletje Bips en ik kom juffrouw Anna halen om samen op kantoor iets gezelligs te gaan doen. Ik heb zo'n vreselijk interessante zaak onderhanden en juffrouw Anna moet voor mij nog wat dossiers uittypen...

ANKIE: (*kwaad*) Hou op, Karel! Hoe weet jij trouwens dat hij mij juffrouw Anna noemt?

KAREL: Logisch, hè. De naam Ankie is veel te gewoon voor die vent. Zelf heet hij toch ook gewoon Ben; maar iedereen moet Bernard zeggen.

ANKIE: Als je maar weet dat hij heus wel meevalt en dat ik best met hem kan opschieten. Trouwens met zijn compagnons ook, de andere Meneer van Achtersten is heel erg aardig en Meneer van Voorsten ook.

GERARD: Nou, fijn voor je, maar ik vind het maar een grote kakker; dat is niet iemand voor ons soort mensen. Die heeft het veel te hoog in zijn bol.

ANKIE: Maar vader, ik heb...

ELS: Nu er over ophouden, effe duimen allemaal!

KAREL: Moeder, het is 'effe dimmen, allemaal.'

ELS: Kan mij wat schelen, zitten jullie mij toch niet steeds te verbeteren. Er wil dus niemand vanillevla met appelcomplot? Dan ga ik de tafel afruimen. Wie helpt mij met de vaat?

KAREL: Vader, nu u het toch over ons soort mensen heeft, ik heb een klein probleempje. Ik weet dat wij niet veel geld hebben, maar...

GERARD: Dat klopt. Het spijt mij, maar je hoeft mij niet om geld te vragen, Karel. Ik kan je op het ogenblik echt niet helpen.

KAREL: Ja, dat begrijp ik wel, maar ik wil geen geld hebben; ik wil het lenen. Ik heb het echt nodig, vader.

GERARD: (*twijfelt*) Hoeveel heb je dan nodig?

KAREL: Ik moet het lidmaatschap van allerlei dingen betalen en collegegeld en eh, tja.. het studentenleven is duur, begrijpt u?

GERARD: Ik vroeg hoeveel je nodig hebt.

KAREL: Eh.. duizend gulden?

GERARD: (*zucht*) Nee Karel, dat kunnen we op het ogenblik echt niet missen.

KAREL: Is het echt uitgesloten dat u het ergens vandaan haalt, vader? Desnoods een paar honderd gulden minder.

ELS: Sorry Karel, maar er is echt geen geld. We weten al niet hoe we de volgende maand de levensverzekering en de huur moeten betalen. Alles is tegenwoordig zo duur en je weet dat je vader bij de politie niet zo erg veel verdient en dat...

KAREL: Goed moeder, ik begrijp het wel. Laat maar zitten.

GERARD: We kunnen echt niet méér missen, dan je nu al elke maand van ons krijgt, Karel. Het spijt mij verschrikkelijk.

ANKIE: Ik zou ook wel wat extra geld kunnen gebruiken. Ik zou dolgraag een nieuwe cd-speler voor mijn kamer willen kopen.

ELS: Dat zit er ook niet in, Ankie. Als Karel wat extra's zou krijgen, krijg jij het natuurlijk ook. Ik heb voor mijn werk eigenlijk dringend wat nieuwe confettikleding nodig, maar dat gaat op het ogenblik ook niet.

ANKIE: Laat maar, moeder.

ELS: Nu we het trouwens over geld hebben, heb jij nog gelegenheid gehad om een lot te halen, Ankie?

KAREL: Een lot? Wat voor lot? Ach, laat eigenlijk maar zitten, dat interesseert mij geen barst. Je wint toch nooit wat bij een loterij.

ANKIE: (*pakt twee staatsloten uit haar tasje*) Ik heb twee staatsloten gehaald, moeder, één voor jullie en één voor mijzelf. Zal ik ze in het kastje leggen? (*bergt de loten daar op*) Maar we doen samen, hoor! Als er op mijn lot een prijs valt, krijgen jullie de helft.

ELS: Maar dat kunnen we toch eigenlijk helemaal niet betalen, Ankie?

Wat kost zo'n lot wel niet?

ANKIE: Ach, het moet maar, moeder. Wie weet win ik een prijsje en dan kan ik een cd-speler kopen en dan krijgt u van mij nieuwe kleren.

GERARD: Dat zien we dan nog wel; zoals Karel zegt, we winnen toch niets. Trouwens, over kleren gesproken, moet jij je niet verkleden voordat die Jan... eh, die meneer dinges je komt halen?

ANKIE: Begint u nu wéér over Meneer Bernard, vader?

ELS: (*tegen Gerard*) Als je Ankie's baas niet wil zien, dan ga jij je maar verkleden als hij haar komt halen. Trouwens, je bent toch vrij? Waarom heb je je uniform dan nog aan?

GERARD: (*zucht diep*) Ik moet straks nog even naar het bureau.

ELS: Nog naar het bureau? Op vrijdagavond? Heb je dan geen vrij dit weekend?

GERARD: (*zucht*) Jawel, maar tòch moet ik straks nog even naar het bureau.

ELS: Ik heb er helemaal op gerekend dat je een vrij weekend hebt, hoor Gerard. Morgenavond moet je mij helpen in Avond- zon. We hebben een gezellige creatie-avond met de bejaarden.

GERARD: Nee toch! Al wéér een dansavond?

ELS: (*blij*) Nee! Bingo!!! Leuk hè? Daarom vind ik het zo jammer dat Ankie vanavond moet werken en dat jij nog naar het bureau moet. Ik had eigenlijk gedacht om vanavond gezellig met jullie een beetje te oefenen. Ik heb nog nooit een bingoavond georganiseerd, dus daarom dacht ik... (*pakt een doos uit de kast met een bingospel*) Ik dacht om gezellig met elkaar een potje te spelen. Dan kan ik er een beetje in komen en het is nog gezellig ook. Die creatie-avonden in Avondzon zijn altijd zo gezellig.

KAREL: U bedoelt vermoedelijk recreatie-avond, maar vergeet het maar, moeder. Ik moet vanavond echt studeren. (*staat op en loopt met zijn boeken naar de deur*)

ANKIE: Sorry moeder, maar ik moet werken. Ik ga mij even verkleden, Meneer Bernard kan ieder moment hier zijn.

GERARD: Juist, en ik moet naar het bureau. Trouwens, morgenavond kan ik ook niet mee naar die zoals jij het noemt creatie-avond in dat bejaardenhuis van je om te helpen. Dan heb ik wat anders. En om je de waarheid te zeggen vind ik dat niet eens erg. Hoe bedenkt je het, bingo, dat vind ik zo'n beetje het stomste spelletje dat er is, dat weet je toch?

ELS: Moet je morgenavond ook weg? Heb je dan tòch geen vrij weekend?

GERARD: Jawel, ik heb wel vrij, maar er is iets anders. (*zucht*)

ELS: Wat is er toch aan de hand, Gerard? Je bent de hele tijd zo

zuchterig. En je hebt wel een vrij weekend, maar je moet toch vanavond naar het bureau en morgen kan je ook al niet. Wat is er aan de hand?

GERARD: Je hebt gelijk, Els. Ik had het jullie al eerder moeten vertellen, maar daar is gewoon nog niets van gekomen. Er is inderdaad iets aan de hand. (*zucht, hij heeft ineens ieders aandacht*) Jullie moeten maar even naar mij luisteren. Ik moet jullie iets vertellen.

ANKIE: U bent toch niet ziek, vader?

GERARD: Nee, dat is het helemaal niet. Maar... Ga allemaal nog maar eens even rustig zitten.

ANKIE: Wat is er aan de hand, vader? U doet ineens zo ernstig.

GERARD: Het is ook een zeer ernstige zaak, waar ik met jullie over moet praten.

KAREL: Pa, doe alsjeblieft niet zo zwaar op de hand. Het moet wel heel iets zijn... Krijgen we soms een broertje of een zusje?

ELS: (*geschrokken*) Oh, get, nee toch! (*kijkt naar haar buik*) Dat zou ik dan toch minstens moeten weten.

ANKIE: Oh, wat leuk moeder!

ELS: Maar dat kan helemaal niet meer!

GERARD: Doe nu eens even allemaal serieus. (*zucht*) Luister. Een paar dagen geleden moesten wij allemaal bij de Chef komen.

KAREL: Wie is 'wij allemaal'?

GERARD: Nou, alle collega's, de hele ploeg van ons bureau. Er was een dringende fax gekomen van de Minister van Justitie, die ons allemaal aan ging, zei hij.

ANKIE: (*naïef*) Wie zei dat, de Minister van Justitie?

KAREL: Doe niet zo stom! De baas van pa zei dat natuurlijk.

GERARD: Laat mij nu even uitpraten en doe maar niet zo enthousiast, Karel, want wat ik te vertellen heb is helemaal niet zo leuk.

ELS: Ga nu eens even verder met je verhaal, Gerard. Je maakt ons allemaal vreselijk nieuwsgierig. Ik ben er niet gerust op, wat je gaat vertellen.

GERARD: Laten jullie mij dan ook eens uitpraten. (*hij haalt een vel papier uit zijn zak*) Hier staat het allemaal op. (*leest voor*) Van het Ministerie van Justitie, aan alle corpsen. Aangezien het cellentekort in de Nederlandse Huizen van Bewaring onrustbarende vormen begint aan te nemen en er op korte termijn geen oplossing voor dit probleem voorhanden is, heeft het Ministerie het volgende besluit genomen.

KAREL: Het cellentekort bij het Ministerie van Justitie is toch niet òns probleem?

GERARD: Luister nog even, wil je?

ANKIE: Maar je hoeft dat toch niet allemaal voor te lezen, vader. Het is

zulke ambtelijke taal. Vertel ons maar gewoon wat er aan de hand is.

GERARD: Je hebt gelijk, meisje. Het komt er op neer, dat er grote problemen zijn. Te weinig cellen, te weinig personeel voor de weekenddiensten, te weinig geld om de problemen op te lossen. Je hoort het regelmatig op de televisie. Nu hebben ze een oplossing bedacht om de grootste knelpunten op te lossen. Ze willen criminelen in de weekends bij agenten thuis gaan plaatsen, waardoor de gevangenen wat ruimte krijgen. En wij zijn als eerste aan de beurt.

ELS: Zeg het nog eens, wat willen ze?

GERARD: Om het personeel in de gevangenen wat extra vrije dagen in het weekend te kunnen geven, gaan ze gevangenen een weekend bij de mensen thuis plaatsen. Die gevangenen moeten dan één of andere verklaring van goed gedrag tekenen en dan worden ze een weekend in het gezin van een politie- agent geplaatst. Als ze zich netjes gedragen dat weekend, dan krijgen zij een aantekening in hun dossier en dat kan op den duur weer leiden tot een beetje strafvermindering, dat weet ik niet precies. Maar wij zijn dit weekend als eersten de klos. Morgen komen er twee gedetineerden hier en die blijven tot maandagmorgen.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto